

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 5. De judicio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](#)

psi non concedunt. Cur igitur non seriò Iulius studemus, tam pretiosi temporis jaēturam nunc sarcire, cùm de eo cogitamus, cùm ad hoc nobis tempus suppetit, cùm id agere penes nos est. Væ nobis, si hoc faciendi voluntas nobis deest! Heu me! veniet dies, qua voluntatem habebimus, protestarem verò non habebimus amplius.

Cum tempus præsenz tuum sit, nec futurum polliceri tibi possis, statue illo bene uti.

Homo vanitati similis factus est; diēs ejus sicut umbra, prætereunt. *Psal. 143. 4.*

Modò dicamus fructuose: transeunt omnia, ne tunc dicamus infructuose: transierunt. *Aug.*

DIES V.

De Judicio.

Judicium extremum ostendet, Deum erga Electos justum fuisse.

I.

Deus in die Judicij vniuerso orbi demonstrabit agendi rationem, quam erga homines probos tenuit, æquam fuisse. Ea quibusdam austera, imò & iniqua videntebatur, quòd tam severam se justis exhibe-

14 Considerationes Christianæ.

Julius;

Pænd moti
sunt pedes
mei pacem
peccatorum
videns Psal.
72 v. 2. & 3.

beret , illo ipso tempore , quo tam patien-
ter improbos tolerabat . In mundo vi-
tium felix ; scelus coronatum , & mali sem-
per primas tenere videbantur ; cùm è con-
trario innocentia oppressa , virtus velut
ignota despectui haberetur , vel etiam
pessum daretur , Sancti , quorum dignus
non erat mundus , affligerentur , calumnijs
appeterentur , lapidarentur , ab omnibus la-
cerarentur . Iste agendi modus Providentiæ
divinæ , impijs credebatur occasio convi-
tij , offensæ imbecillis , murmurationis ,
ignoris , & quandoque justissimis quoque
ansæ criminatiois in Justitiam , & Pro-
videntiæ divinam coniiciendæ : David
asseverat , se aliquoties cohoruisse : Ah ! in-
quiebat : si Deus hunc in modum amicos
suos tractat ; an mirum est , si eorum tamen
pauci sint ?

II. At in judicio extremo Deus suam
cum electis agendi rationem æquam fuisse
abundè demonstrabit ; cùm vniverso orbi
aperiet causas , quas habuit , hunc in mo-
dum eos tractandi , facietque , ut mali pa-
riter , & boni fateantur , eas fuisse justissi-
mas , & proin ab ipsis adorandas , et si eas
tunc non penetrârint : demonstrabit ipsis
viam , qua eos duxit , debuisse videri amœ-
bam , ob terminum , ad quem collimabat ,
&

& cum emolumento opprobria, quæ per- Julian
pessi fuere, ab ijs avertet per insignem glo-
riam, ad quam eos coram vniverso orbe e-
vehet. Statuet eos scopum æstimationis,
& venerationis omnibus Angelis, omni-
bus hominibus, atque ipsis etiam reprobis,
qui vel inviti debitum eis honorem præ-
stare, eosque magni æstimare debebunt.
Atque hæc grandis æstimatio, etsi coacta,
non minus tamen erit sincera, nec minus
vera. Denique supremus judex, ut glo-
riæ Electorum suorum complementum
addat, eos constituet judices illorum, qui
ipsos judicarunt, illorum, qui eorum per-
secutores, vel etiam tortores fuere.

III. Deus compellet reprobos ad testan-
dam judicis sui sapientiam, & justitiam,
dum leipsoſ in iustitiae, insaniæque accusa-
bunt. Ea propter Spiritus Sanctus in Li-
bro sapientiae eos hunc in modum loquen-
tes inducit: Ob inopinatam orbis ruinam
siderati, pœnitudine sera correpti, omni-
que spe destituti, cum eam nihil profectu-
ram nōrint, atque insuper justos ad dex-
teram judicis collocatos intuiti, Hi igitur,
sunt, dicent, quos habuimus aliquando in de-
risum, & in similitudinem improperij? nos in-
sensati vitam illorum æstimabamus insaniam,
& finem illorum sine honore: Ecce quomodo com-

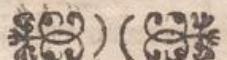
Sap. 5. v. 3.
¶ 1.

putati sunt inter filios Dei , & inter sanctos sors
illorum est. Quia ipsi æternū gaudebunt,
dum nos æternū eādem erimus exclusi.
Quantus igitur error noster , quanta insa-
nia nostra fuit ! Ergo erravimus ? Væ nobis,
quod errorem nostrum non agnoverimus ,
nisi jam , cùm eum emendare amplius ne-
quimus ! Fac , Domine , ut ex horum infe-
licitate resipiscam , & errorem , in quo ha-
stenus vixi , agnoscam nunc , dum ejus ef-
fectus impedire possum.

Eligamus potius affligi , & persecutio[n]es pati
cum bonis in hac vita , quam felices esse cum im-
pijs ; hoc enim signum est , nos à Deo inter ele-
ctos numerari , & ut tales tractari.

Nunquid irritum facies judicium meum,
& condemnabis me , ut justificeris. Job. 40. 3.

In judicio quippe extremo non sic erit ;
sed aperta iniquorum miseria , & aperta
iustorum felicitas. Aug. in Psal.

DIES